

NEZ. ISNI KULTURNO-PROSVJETNI I INFORMATIVNI LIST

Pretploja

Godište... Godište Dne 120

Uredništvo i uprava: Kunderdžiluk ulica broj 224

Izlazi svakog petka

God. I.

Pretploja sa dodatno

4. oktobra 1935.

Sarajevo

7. redžeba 1354

Rukopis se prima do utorka u podne

Br. 1.

Naša prva riječ

Esteini bi-lahi:
Irene-dine inde-lahil-islam.

Kur'an-kerim.

Sa vjerom se čovjek rađa, ona mi je prirodna, sa vjerom i umire. Providnost Božja je vjera u njeziju nedjeljivom od čovjeka, i čovjek je od prvih početaka svoga opstanka očuvao u duši svojoj snagu vjere. Čovjek je Bog odredio da gospoduje i vlada zemljom i dobrima, zemaljacim, ali slabost sange čovjekove ključ se spotaknu u goteme silu prirode zemaljske, vjera ga ispunj nadom u pobjedu, vjera ga u zadatku njegovu na ovaj od Boga darovani planeti dovede do pobjede. Vjera je čovjeka vodila od njegovih prvih dana njegov djetinjstva i dovela ga do doba njegove umne zrelosti, do punog umnog sazrijevanja, u period punu umne nezavisnosti. Samo je vjera omogućila čovječanstvu da i najteže časove svoga teognobna života savlada i da do pobjede dođe. Kad ne bi vjera čovjeka nadahnjivala i ispunjavala ga nadom u konačnu pobjedu njegovog zadatka na zemlji, koji mu svemoć Božja odredi, sudbina čovjeka bi bila poveze drukčija, ne bi više bilo čovjeka gospodara zemlje i zemaljskih dobara, nego bi to bilo žanije i nemoguć biće izloženo udarcima jake, koje bi liku klonulo pod teškim bremenom, što mu ga život namijenilo.

Od prvog svog postanka kroz desetina pa možda i stotine hiljada godina, čovjek je u sebi razvio i njegova osjećaja, da je on podvrgnut većoj sili, Sili i Moći Boga, da sva njegova djela ovise o toj Sili, koja je vrhunac ravnom umu Svijem svemu dala i sve na svjetu nadir otvorila i na svoje mjesto postavila. Nauka nam je to jasno potvrdila i dokazala. Svi ostaci davnih ljudske starije nam dokazuju da je vjera i njihova najvrijetnija aloga i u životu onih starih i drevnih naroda. I da njih je bila učvršćena i ustaljena misao o Bogu, ta je misao ispunjavala čitav život čovjekov i njemu stupnju života umnog razvika, ta se misao gova umnog razvika, ta se misao manifestirala u raznim pravcima, dok nije sa umnim sazrijevanjem čovjekovim došla do svog vrhunca i svog pravo izražaja.

Švemoć Božja je stvorio čovjeka kao najsvršenije biće zemaljsko. Darovao mu je savršeno tijelo i najveći svoj dar: um i razum, koji je u životu mora voditi. Ali da bi čovjek bio u mogućnosti i pravu spoznaju o životu i svrsi njegovoj i da ne bi stramputično zalutao, Bog ga je obdario još jednim darom, koji je po vrijednosti svojio isto tako velik kao i razum. U svojoj velikoj mudrosti je prvom čovjeku Ademu dao objavu Svoju, da bi potomstvo svoje poveo do puta Istine i sreće. Objava Božja bila je otkrivenje Istine postepeno, kako su je oni mogli snimati u svoga shvatiti i razumjeti. Vjeronajstini i poslanici Božji, koji je bilo mnogo i čiji broja mi neznamo, došli su u potomstvo Ademovo u raznim vremenima i raznim krajevima, da ga poveru do puta spasa i sreće, da ga nauče da razumom misli i da svoj razvika. Poslanici Božji su postepeno čovječanstvo podvrgavali svijazivajući njegove umne sposobnosti, da ga tako dovedu do njegovog zrelog doba, do umnog sazrijevanja.

Kad je u svom umnom razviku čovječanstvo došlo na stepen da može umom svojim da spozna Vrhovnu Istinu, jedinstvo i bitak Božji, onda se pojavio najveći umnik svih vremena, odabranik Božji, koji je providnost Božja odredila da među ljudima izvrši najveću najvažniju i zaduženost, da izvršio potpunu pobjedu nauke i carstvu razuma. Muhammed-resul-lah, Veliki Učitelj čovječanstva i objavitelj sveopće vjere, Islama, Božjeg pravca, koji vodi sreću i spasenje, pojavio se u redini, koja je bila daleko od natruba takvog vjerskog života starih svijeta, koji je bio ogrizan u tui, opatimama i mnogim pokvarenostima. Puto je narod arapski koji je po svojoj prirodi uman i bistar, ali je bio ogrizan u poroke i dobio se životinjskim nagornima svoga tijela, koji je u duši svojio osjećaj jedini za vodu, koji je bio u potrazi za čistom i čistom i čistom se čudo. Iz najzastupljenijih dijela starih svijeta počelo se nadići svijetlo, koje je svojim predromnim znakama svijet svijet obasjalo, u narod arapski, sa buktinjom umnog i punog, koju više nikad niko neće moći ugasi.

Sveopća vjera Islama, taj nedostižni Božji Pravac objavljen po Božjem Poslaniku i čudno, za kratko vrijeme se razširio diljem čitavog svijeta, sve od zidina kineskih, pa do zalova atlantskih. A morao je da pobjedi, jer njegovo učenie je pravo čovječansko, onako kako ga je Bog čovjeku u dušu udario. U tom učenju razum i pojedinac da svoje interese potpuno zadovolji i osigura. Zajednička stvaranja osigurava opstanak zajednice, učvršćava je, a u takoj zajednici se pojedinac ne može izgubiti, jer zajednica nad njim brine se i mušoj da ga zaštiti i očuva. Da bi taj svoj zadatak ispunila, zajednica je dobro svojih pripadnika mora voditi stvarnu borbu i iznatižiti sroditi, kojima bi mogla, što bolje zaštititi svoje interese.

Bez prosjete nema napretka. Vi doli smo da prve Irti Objave Božje upućene Hazreti Muhammedu kažu, da sa nauka i plemenitosti temelj Božjeg pravca, vjera Islama, da bez toga nema pravo vjerskog saznanja. Pravičnjaka zajednica osigurava budućnost sebi i potomstvu svome, postavljajući uspehe i prihvaćajući poštovanje sebi.

Da bi makar i u maloj mjeri zadovoljili potrebama našeg vjerskog, kulturnog i prosvjetnog života i ispunili pravnu svoju, u tom pravcu kod nas vlada, odlučili smo pokrenuti ovaj kulturno-prosvjetni i informativni list u punom uvjerenju da ćemo naći na puno razumijevanje, kod ave brate muslimana. Na naš zahtjev svoje ispisane riječi Velikog Učitelja Islama Hazreti Muhammeda: «El-mumini il-mumini ke-bun-jani feaddu ba' du-buni ka-bun» - Musliman je musliman, ako se zgrada kome, da se na poverzava. Vjerujemo, da ćemo se na ovom putu svi u jednom bratskom kolu naći, da učvrstimo naše islamsko bratstvo, da pomognemo što jačemo vjerskog pravičnjaka, pridizanju svih naših jedinki, a onda da poradi-

kojstva, ne zaslužuju pravog blaženstva.

Pet vijekova je prošlo kako se ovaj veliki istine postajalo u iljeptu i blagodatnim krajevima našim. Pet vijekova djedovi naši sljedeći uzvišenu vjeru Islama namirli su je nama, sinovima i unucima svojim, da taj najveći amanet njihov ljudomnoštvo, da taj neprocjenjiv dragulj stvarima u nasleđe svojim i unucima našim, da oni još bolje čuvaju. Djedovi naši izvršili su dužnost svoj, ostavili su nam mnoge spomenike svoga trudjeljubivog i islamskog rada, ostavili su čvrste temelje na kojima mi moramo da dogradimo vjehnu zgradu prave i istinske čovječnosti, ljubavi, slobode, bratstva i napretka.

Čuvati ovaj svet amanet djedova to je najveća i najvažna dužnost svako brata muslimana, jer se takvo dužnostima predima svojim, a njihove duše su spokojne i mirne kad sjeme koju su oni poslali dobrih plodova, da se ovaj amanet i ovaj svet amanet predima svojim, dužni smo poveriti i ljubavi svome. Dužni smo potomcima svojim i steći najveću pobjedu, koju su oni poslali dobrih plodova, da se ovaj amanet i ovaj svet amanet predima svojim, dužni smo poveriti i ljubavi svome. Dužni smo potomcima svojim i steći najveću pobjedu, koju su oni poslali dobrih plodova, da se ovaj amanet i ovaj svet amanet predima svojim, dužni smo poveriti i ljubavi svome.

Hazreti Muhammed naš odgoj i svetlo svoga doba. Svaki musliman je dužan brinuti se za interese svoje vjerske zajednice kao i za svoje lične interese i prohibite, jer samo ako su interesi zajednice osigurani i obezbijeđeni, može i pojedinac da svoje interese potpuno zadovolji i osigura. Zajednička stvaranja osigurava opstanak zajednice, učvršćava je, a u takoj zajednici se pojedinac ne može izgubiti, jer zajednica nad njim brine se i mušoj da ga zaštiti i očuva. Da bi taj svoj zadatak ispunila, zajednica je dobro svojih pripadnika mora voditi stvarnu borbu i iznatižiti sroditi, kojima bi mogla, što bolje zaštititi svoje interese.

Bez prosjete nema napretka. Vi doli smo da prve Irti Objave Božje upućene Hazreti Muhammedu kažu, da sa nauka i plemenitosti temelj Božjeg pravca, vjera Islama, da bez toga nema pravo vjerskog saznanja. Pravičnjaka zajednica osigurava budućnost sebi i potomstvu svome, postavljajući uspehe i prihvaćajući poštovanje sebi.

Da bi makar i u maloj mjeri zadovoljili potrebama našeg vjerskog, kulturnog i prosvjetnog života i ispunili pravnu svoju, u tom pravcu kod nas vlada, odlučili smo pokrenuti ovaj kulturno-prosvjetni i informativni list u punom uvjerenju da ćemo naći na puno razumijevanje, kod ave brate muslimana. Na naš zahtjev svoje ispisane riječi Velikog Učitelja Islama Hazreti Muhammeda: «El-mumini il-mumini ke-bun-jani feaddu ba' du-buni ka-bun» - Musliman je musliman, ako se zgrada kome, da se na poverzava. Vjerujemo, da ćemo se na ovom putu svi u jednom bratskom kolu naći, da učvrstimo naše islamsko bratstvo, da pomognemo što jačemo vjerskog pravičnjaka, pridizanju svih naših jedinki, a onda da poradi-

ma na našem pridizanju i u drugim pravcima.

Sljedeći propise i zapovijedi svoje uzvišene vjere Islama, mi ćemo zajednički i osigurati svoj opstanak u svojoj slobodnoj narodnoj državi, na svojoj rođenoj državi, koju su naši djedovi čuvali je kao najveći biser našeg naroda domaje krajnje svojom nastojali. Naša prebuda i jaka narodna svijest, koji nije dozvolila da se naši divni krajevi odrede od velikog jugoslovenskog stabla, donijela je ove krajeve u krakove Istine i velike gospodavice kao njen najbliži nar; dragulj. Djedovi su se naši borili da očuvaju ove gruda naša, jer ih je vjera učila da je ljubiti domovinu vjerska dužnost. I mi, koji smo u vjeri našoj učili da imamo pravo na svoj narod, jer nas tim naša uzvišena vjera duži. Slijedeći amanet otaca čuvali vjeru i domovinu, izrtvujući krv i meso svoje za njih. Kao svjesni građani svoje domovine, mi ćemo svoje dužnosti čuvajući svoja državljanska prava i ne dopuštajući nikome da nam ih krši i gazi. Islama je proglasio obliku među ljudima bez razlike na vjeru i kao temelj napretka, i traži od svojih pripadnika da dobro čine i nemusliman bez razlike na rod i plemu, pa je prirodno da svom sunarodnjaku i suplemeniku mora dobar biti. Mi smo našu dužnost ispunili u prošlosti dokazali da nijesmo pravili razlike između avoga brata po narodnosti, kako muslimana tako i nemuslimana, pa smo šta više avoga brata po narodnosti, nemuslimana pretpostavljali i prednost mu davali pred tudinom muslimanom. Tim su naši djedovi dokazali da su shvatili štašnju svoje vjere, a to smo i mi dokazali i dokazujemo, a to će i potomci naši dokazati.

Naša duboka narodna svijest popovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj veliku važnost njegovu kulturnom razviku. Mi smo taj narodni osjećaj uvijek ispunjavali goiti, i taj osjećaj je kod nas bio i jest i bitak našeg naroda. Našoj narodnoj svijesti je demokratski svojstven, jer ga Islam u svoje osnovne zadate stavila sa kur'anomski zapovijedi: «Ve šavirhum fil-emrie kome na kur'anom učenju koji kaže: «Ve džihadum kome ve kabale litefareu» - Stvorili smo narode i plemena da bi se u među sobom upoznali, Buditi i razvijati narodnu svijest našeg naroda kao neminovnu potrebu i dužnost čovječanstva, da joj

Našim poštovanim čitaocima

U ovaj broj našega lista priložili smo čekove i molimo svakoga prijatelja i čitaoca, koji dobije ovaj broj lista, da nam putem priložene čekovne uputnice pošalje tromjesečnu preplatu, koja se računa od 4. oktobra do kraja decembra 1935.

L. koliko koji od naših prijatelja, kojima smo uputili ovaj prvi broj našega lista ne pošalje putem priloženog čeka preplatu na list do zaključno 15. ovog mjeseca, smatraćemo da ne želi biti preplatnikom i obustavićemo daljnje slanje lista.

Ovo upozorenje vrijedi za svakog čitaoca, koji želi da i dalje dobiva naš list. Nikačva druga uplata ne važi osim one, koja se pošalje na naš čekovni račun br. 1600 ili običnom poštanskom uputnicom izravno na upravu „Islamskog Glasa“.

UPRAVA „ISLAMSKOG GLASA“.

Sudjelovanje muslimana u industriji

Riječku industriju označuje se danas jedan svemoguć čimac u životu cijeloga čovječanstva, jedan je to za namak pokret koji obuhvata posjede zemljoradnja i svih drugih ljudskih snaga, ali čudo jedno, da se kod naših muslimana privrednika ta majica grana privrede gotovo i ne zapaža. Mnogo je tumača uzroka zašto nijesu muslimani zastupljeni u industriji kakvo bi to trebalo, ali može se skrozno mišljenje, da je to kod nas manjkalost slobode za industrijske potehte. Dok mi vidimo kod naših sugrađana drugih vjera, a naročito kod jevreja, velikoj djelatnosti na tomu polju, mi smo nažalost u toj grani privrede potpuno pasivni. Istina, imamo u tome čimilo je ono par muslimana koji su i do sada sudjelovali u drvarskoj industriji i može se reći, to je u našoj zemlji sva industrija, što je bilo u rukama muslimana.

Tek u najnovije vrijeme imamo nekoliko polja, koja treba da iskreno obrađuje svakoga muslimana, jer one znače put u pravu napretka, i to baš u onom području, gdje kako rekoh, ovaj sektor nije ni bilo. Uspejati zajednički decenija našeg privrednoga života su fabrika čarapa „Cengeli“, koju su osnovali naši vrijedni braća Ljucio, fabrika fesova Islamska Zira i sira, koja danas proizvodi svojoj fakci fasove takove kvaliteta, kakovi bi se mogli i izveštati. Nadalje imamo u najnovije vrijeme i novootvorenu tekstilnu fabriku, koja zasada radi sa malo bezve, našega mladoga Nacića Afgana u Banjoj Luci. Osim ovog imamo još nekoliko jedinih radionica, kao što su Fabrika bombona Arifović, jednogodišnje usjetne vase za vezivo vir radionica Med Zinhasia u Sarajevu itd.

Pisću ove rečke imao sam namjeru da ih na svima stavim na razvidno, jer neopornu našu životnu potrebu u vezi sa industrijom. Naime radimo u industriji nesamo da pojedina, vla-

snik osigurava sebi — istina sa mnogo prijetnja i strpljenja — liježu za rad i pristojan život, nego djelatnost u industriji je u istu čas i jedan socijalni rad, koji se danas naprosto mora nastaviti i razvijati. Nesamo da svima zaposlenima u industrijskim poduzećima omogućena je jedna odmjerna zarada i osigurava čovjeku do kraja života, nego se njima pruža i mogućnost obrazovanja i samog postupa drugih ljudi, pa kasnije i oni da daljnim društvu opet omoguću rad i zaradu.

Trovcima muslimanima, koji su smak nekada razmišljali o proizvodnji svojih stvari, imamo i takve prilike, da se sami uvjerje koliko u industriji ima mogućnosti za rad, pa koliko se do sada u našim krajevima te u drugim dijelovima naše države industrije razvilo zahvaljujući našim muslimanima, jer smo mi privrednici ti fabrika paljivali i forsirali.

Predugo bi bilo ovde nabrajati takovo je danas stanje pojedinih fabrika, naročito onih tekstilne branse, ali je čuk za ilustraciju svakoga potpuno, da smo mi muslimani i sada našim sugrađanima Avram Levi Sadić za dvije decenije sa svojom fabrikom čarapa, koliko je taj čovjek utrao sva mnogim našim sirotima pružajući im rada u svojoj fabrici. Mi svi znamo, kako je počeo g. Sadić. Ni je to odmah bila velika fabrika, nego jedna sasvim mala radionica sa par mašina smještenih u jednoj običnoj bosanjskoj kući, a danas međutim ta se fabrika može uspješno takmičiti sa najvećim fabrikama svoje branse u našoj državi. Osim ove mi imamo i još nekoliko fabrika u Sarajevu, koje proizvode razne šalove, koji je artikl veoma tražen, a kada bi neko došao, pa samo vidio kako se to može nepoštedljivo raditi, onda bi se i on uvjerio, da bi se mnogi naš čovjek odmah odlučio, da se posveti industriji. Jedna od takvih radionica čiji

Povodom prenosa subotičkog pravnog fakulteta u Sarajevo

U ovašnjim univerzitetskim krugovima čimao se vijest o premještanju pravnog fakulteta iz Subotice u Sarajevo. Još prije desetak godina to je pitanje bilo aktuelno, ali se nije moglo povoljno riješiti. Smatra se, da je sa sada zgodan momenat za rešavanje te ideje, baš zbog toga, što se u Sarajevu ove godine otvara Islamska akademija, a pitanje osnutka feriatso-kpravnog i bogoslovskog fakulteta je vrlo aktuelno, jer — kako je već poznato — u svoje vrijeme kulturno-socijalna selekcija brogradskog Gajreta „Osman Đikić“ zajedno sa studentima-muslimanima bogoslovskog Univerziteta donijela rezoluciju, tražili da se ovo pitanje ko-

pošto bi se na toj školi predavali mnogi pravni predmeti, lakše bi i jeftinije bilo po državu da prenese pravni fakultet iz Subotice u Sarajevo, da bi na njem i studenti-muslimani teološko-pravnog fakulteta mogli slati pravne predmete zajedno sa ostalim studentima pravnog fakulteta, čiji bi broj srazmerno bio veći nego što ga sada ima subotički pravni fakultet. U tome slučaju država ne bi trebala stvarati nove kate-dre, nego bi samo trebalo Sarajevu odjednput dobiti dvije visoke škole, kojima bi se u toku vremena moglo priključiti još jedan ili dva fakulteta (na primjer šumarski ili filozofski), pa bi Sarajevo dobilo ovaj do god očekivani i zasluženi Univerzitet.

Dužni smo potpomagati svoju štampu, jer samo preko dobre štampe možemo izvesti naš potpuni preporod.

je vlasnik g. Silvio Salom naročito lijepo napreduje i omogućuje hlebeću našim muslimanima. Način je, da se u jednom prilikom naročito osvrtni i detaljnije progovoriti o ovoj grani naše privrede, a sada mi je namjera, da samolom svoje prijatelje u provinciji, da o ovoj po namjere razasluša, da im predlože dobro razmisle, te nastoje da se počnu u svakom mjestu ispitivati, kakova bi se industrija obzirom na okoline i lokalne prilike mogla u tomu mjestu našim uspijehom razviti. To na moraju biti velike stvari, ali namjeram i na primjer, neki današnji snaga, sasvim mala, a koje će se, ako Bog dadne sreće, nadom ustrajnošću razviti vremenom u velika industrijska preduzeća. Dotle međutim, dok smo još u ovakovom početku, treba nam i trgoviti, imamo, neka nam bude sveta dužnost pomagati svakoga onoga, koji u industriji radi, pa u trgovini prvenstvene-

U univerzitetskim krugovima ova je vijest povoljno primljena. Jer bi na taj način fakultet došao u pogodnije mjesto za naučni rad nego što je Subotica, gdje nema ni viših sudova, ni banke uprave, ni inače institucija potrebnih jednoj visokoj naučnoj ustanovi. U Sarajevu bi fakultet imao svoju široku teritoriju i mogao bi da vrši blagovornu misiju. On je u Subotici, nema sumnje, osnovan da spremla vrši broj administrativne i naučne službe, koji bi preuzeli od Mađara sve javne funkcije u tome kraju. Taj svoj zadatak fakultet je ispunio, a u Sarajevu bi ga čekale nove značajne misije.

Kakovo rješenje je najpovoljnije za državni račun, a Subotici bi se, vjerovatno, nada nega druga škola kao rekompensacija za preneseni fakultet.

Prenočite „Kolobara“

Preporuča se gospodi iz provincije, koji dolaze u Sarajevo, da uđu u dobne, cijene umjerene.

NOVO OTVORENA

Pomoćna dječarska radnja u K. Petra ulici br. 3, preporučuju veliki izbor muških i ženskih cipela najnovijih fazona i svih vrsta gornjih dijelova (obertajla) za obutere. Također se izvršuju sve vrste popravaka uz snizene cijene. Broj 11, K. Petra ulica, 8, Veliki Čurčukli 11.

no voditi i forsirati same artikule na se industriju. Naročito molim trgovce, da se osvrtnu našim industrijskim poduzećima, da im predlože, da neke njihove greške, koje se u fabričari dešavaju, jer je to pojava avarenja u početku rada, ali istodobno neka se na svaki nedostatak naših fabričari upozoravaju, kako bi u budućem svome radu takove greške isprajavali.

Držici se gesla: Svaki je početnik težak, ali uspiješ je pobjeda — ja se nadam da ćemo mi muslimani u industriji brzo imati svoje naše škole, koji će tada moći i mnogu našu braću i sestre da zaposle, te im pruže pristojnu zaradu i mogućnost za život.

Braćo! Pomozimo jednu drugoga, ako dođemo da budimo radi i da imamo bolju budućnost!

Ahmed Mešinić.

PODLISTAK:

Kur'an

Kur'an je knjiga koja je objavljena na zadnjem Božjem poslaniku Muhammedu sinu Abdullahovu. To je zadnja nebeska objava. Kur'an je potpuno objavljivan prema tome, kako se izvjesio upućuje i životu i radu velikog Božjeg poslanika zadnjem. Zatim je sabran u jednu zbirku. Ovo je knjiga koja je Allah učinio vječnim dokazom Svoje Moći, da se po njenim uputama i zasadama čovječanstvo upućuje i životu i radu. To je, da se oni koji su zalutali akone pod okrilje i zaštita njezinog spasnosnog svijeta, koje osvjetajava putuje zalutalom čovječanstvu i vodi ih spasenju. Allah obćava da će čuvati ovu knjigu Svoju od promjena i iskrivljavanja po Kur'anu, čija Svoje poslaniku: „Mi smo objavili Kur'an i Mi ćemo ga zaista čuvati.“

Objava Kur'anaka počela je stizati Božjem poslaniku dok je bio u Mekki, pa je završava u roku od dvadeset i tri godinu, što je pod promjenom i u roku od dvadeset godinu. Izjavljiva je stigla Božjem poslaniku, čiji je povuču u počinu Hirasaku boravio posvetivši se molitvi i pobo-

nosti. Ove prve riječi Božje objave glase: „čitaj u ime tvoga Gospodara, koji je stvorio čovjeka od zgrušane krvi.“

Iza toga je Objava stizala kako smo to naglasili prema nastaliu zgoda i prilikama. Božji poslanik je uzeo pisare koji su pisali po redu što je bilo objavljivano. Među ovim pismima su: Abdullah bin-Mas'ud, Omar bin-Alkaj, Zubejir bin-Avram, Halid i Eban sinovi Sadih bin-Asa, Alif bin-Hadremija, Ubej bin-Ka'ab i mnogi drugi. Džibril je počevao Božjeg poslanika gdje i na koje će mjesto u životu pojedine riječi Kur'an, koje su onim redom i kakav raspored kur'anških poglavlja danas imamo.

Što se tiče rasporeda kur'anških poglavlja većina muslimana je mišljenja da je raspored učinjen po saglasnosti odluci ashaba, pa nema smjetnje ako se ude po krajem bilo red.

Čitav Kur'an su još za života Božjeg poslanika popisali i sabrali u jednu zbirku sljedeći drugovi Božjeg poslanika: Ubej bin-Ka'ab, Muzib bin-Diebel, Zeid bin-Sabit, Ebu-Zeid bin-Abdullah, Abdullah bin-Mas'ud, Alif bin-Ebi-Talib, Oman bin-Affan, Ebu Bekir as-Siddik, Omer bin-Hattab, Ajtja, Hifsa, Ummei-Selama i još mnogi drugi. Ali neki od ovih po-

njih su upotrijebili čitavu kur'anšku zbirku za smrti Božjeg poslanika.

Pošto se iza smrti Božjeg poslanika pojavio u Jemani listi poslanik Musab bin-Zejad, koji je bio na putu, naziv „Zavet mnogih Arape, pokalje Hafez Ebu-Bekir jedan jahu vojnu ekspediciju, koja s njim pristupio u borbu i porazi ga. Tjim prilukom je poginuo i umro sedamdeset kur'ra, koji se Omer vratio iz ove vojne u Jemani, nazna, tada je Omer rekao Ebu-Bekiru da se boji da ovakva velika pogibija kur'ra ne urodi hrđavom pošljedicom i da se ne zabgu koji Kur'an, pa da bi trebalo Kur'an sakupiti u jednu knjigu. Omer je i p onaj, koji je pogibije kur'ra u Jemani preporučivao da se Kur'an sabere i napiše u jednu knjigu, ali je Ebu-Bekir oklijevao da primi ovaj predlog Omerov. Poslije ove pogibije i kad se Omer vratio iz ove vojne u Jemani Ebu Bekir je privatio ovaj predlog Omerov, te je počuo po Zejid bin-Sabit i povjerio mu posao okupljanja i sabiranja Kur'an u jednu jedinstvenu zbirku. Zeid je okupio sve one kur'ne, koje su zgnali Kur'an i iskupio je sve što je bilo od Kur'an napisano, pa je jedan poseban redakcioni odbor na čelu sa Zejdom Kur'an iz slova u slova sa najvećom tačnošću

ne ispuštajući ni jednog slova napisao u jednu jedinstvenu knjigu. Ebu-Bekir je ovaj autentični primjerak Kur'anu poslao u Jemenu, a kasnije ga je pohranio kod Omera. Zatim ga je Omer ostavio na čuvanje kod svoje kćeri Hafse, žene Božjeg poslanika.

Pošto se Islem raširio na sve strane svijeta, ljudi su počeli različitosti i čitajući Kur'an prema različitim svojih dijalekata. Tako su na primjer riječ „tabut“ jedni čitali „tabut“ sa drugu sa slovom „ha“ na kraju „tabuh“. O ovome je bilo obavješteno četiri puta primjerka sa dialektom kuzjevitijem, a kome je bio Kur'an objavljen. Pošto je u svaki glavni centar države po jedan ovaj primjerak i svijeta naredeno da iz tog autentično prepišano primjerka prepišu Musab, a da spale ovaj primjerak koji ne bude u slovo diago sa hica autentičnim primjerkom.

(Nastavlja se)

Pošaljite pretplatu!

P 9716

Iz naših škola

Pročitaj našu bilješku na drugoj strani lista
koju smo uputili našim poštovanim čitateljima.

POLITIČKI PREGLED:

Značajna posjeta predsjednika vlade u Sarajevu

Predsjednik Kr. vlade dr. Milan Stojadinović vratio se iz svog putovanja po Sandžaku. Črnj Goru i Hercegovinu došao je i u Sarajevu u nedjelju 23. septembra. Ova dolazak g. predsjednika vlade u Sarajevu imo svoje naročito značenje, osobito nakon svih onih stradanja što su ih muslimani u borbi s ostalom svomom braćom pretrpjeli od prošlih režima, a naročito Jevč-Popovićevog režima. G. predsjednik vlade dolazeći u Sarajevu rekao je velike i odlučne riječi. U ovom govoru kog je održao pred Duhanomk tvoracima predika muslimanov naroda rekao je doslovno: „Svi jugoslavenski građani imaju bih jednaki krak zakonom, slobodni građani u slobodnoj državi.“

Ove riječi, koje je rekao predsjednik vlade moraju svakog iskrenog patriotu napuniti nadom u ljepšu i sretniju budućnost naše velike i slobodne Jugoslavije. Muslimani su ovoj velikoj ideji u budućnosti pridijelili najveći običaj, oni će svim žarom svoja patriotska primati u to veliko djelo našeg narodnog iznimanja, naše slobode. Muslimani će za pobjedu demokratije, koja im je prirodna pridonijela najveće žrtve, jer oni vole ovu zemlju, vole svoju braću i sva im djedovi krvlju natopili, oni ljube svoju braću bez obzira na plemu i vjeru. Toj velikoj ideji muslimani će žrtvovati sve što se bude od njih tražilo, jer tražili demokratiju i punu slobodu svih građana, traže da svim pojedinačno građanska prava budu zagarantovana.

Muslimani su najli najveće žrtve donijeli kad se radilo o tome da se postigne interesa Kr. vlade i države, oni su svjesno ditali svoj glas protiv svih onih koji su bili protiv ideje o slobodnoj zemlji, da uniste duh demokratije. Muslimani su pokazali svoju političku svjetlost i zrelost prigodom petnaestakih izbora i oni nijesu ni pred kakvim izjavama klonili, izlagali su se i najvećem broju njihova patriotskih naroda i naša nije dovoljna da se poljuljaše i teške demokratije, narodne slobode i bratstva ljubavi što je sve temelj za očuvanje krvju stečenih narodnih sloboda i slobodne narodne države. Muslimani su u toj teškoj borbi ustajali, oni su trpjeli i pretrpjeli, ali oni su bili odloca slobode i demokratije mora pobjediti, da mjesto smutnje i svade mora zavlada bratstva sloaga i ljubavi. I to je ispunjeno.

Muslimani u zajednici sa svojom drugom vjerskom dolazili su da od njih vratu ono što znanje, koj su bili zaveti ljubiti, kojima je bilo više stalo do javnog ličnog prestiza i prestiža svoje okoline nego do dobra naroda i države.

Poslije Predsjednika vlade Sarajevu došao je da muslimani umrju političku budućnost, dokazala je da su oni najveći prijatelji ove države, najveći pobornici bratstva ljubavi i saradnje svih Jugoslavena bez obzira na vjeru i plemu. Osjećajući onaj namjeri patriotski naroda muslimani su pobili da dočekaju doslovno plemenit narodni politički predik i propagator narodnog iznimanja, da dadu odeska svome zadovoljstvu da je politička ideja bratstva i ljubavi, da su došli oni ljepši dan, gdje neće više biti onih koji će vladati i onih kojima će biti vladano, nego da će u ovoj slobodnoj zemlji svi bez razlike uživati jednaku građansku slobodu, čuvajući slobodu svoje grude kao najveću svetlinu koju su nam djedovi u aman ostavili.

Dok g. predsjednika vlade bio je u ovom vjerskom i sportskom manifestaciji u kojoj su uzeli učestvovati i muslimani i pravoslavci i katolici i Srbi i Hrvati, a svi koji su došli i prisustvovali tom dočeku, proživljali je jedna misao: da u bratskoj slozi svih nas izgrađujemo ljepšu budućnost velike Jugoslavije pod mudrim vodstvom dinastije Karađorđevića. G. predsjednik je stigao u Sarajevu u 1 sat, te su ga kod Duhanke tvorice dočekali g. ministar obrazovanja Dr. Mehmed Spaho i načelnik općine Blakčić i ostali odličnici. Gradska općina je priredila u čast g. predsjednika vlade banket u hotelu „Europe“. Ova gozba morano izataknuti, što je vrlo interesantna i povalna pojava, da taj banket nije teretio općinski blagajnu, nego je troškove oko banketa podmirilo

nekoliko uglednih sarajevskih građana. Radi njihove osobite važnosti iznietom ovdje govore koji su pali na banketu.

GOVOR NAČELNIKA G. EDHEMA BICAKIČIĆA.

Gradani grada Sarajeva, u ime kojih imam čast sada ovdje govoriti, primili su sa velikom radošću vijest, da im u goste dolazi gospodin predsjednik Kr. vlade sa lijepom činom gospode Karađorđevića ministara. Oni su ovoj posjeti očajili i kao duševna satisfakcija, pa su spontano pobili, da sa uvidom dobrodošlo dočekaju visoke predstave našeg režima slobode, jednakosti i demokratije. Sarajlije, čiji je grad od prvih godina centar ponosa Bosne, teško su toli spustali svoja ljudska poosa pod minimalni režimom. Kroz vjekove su Sarajlije prednjačili u ovom dijelu svoja naroda u borbi za nacionalnu i ličnu slobodu, pa im je potekao padao na dušu i srce svaki i najmanji akt na njihovu samovijesti i lično opredjeljivanje.

Vije puta je rečeno, da je Sarajevu po strukturi svoja stanovništva mala Jugoslavija, jer su u ovom gradu zastupena sva plemena i sve vjere našega naroda. Zato se ovdje najelagodnije i osjećaju tako ličnu plemensku vjersku su pokoljavanja, događaje se ona ma u kojem kraju naše velike Otadžbine. Svaki ovakav sukob ima živog odjeka ometu medu nama, a na narodno teško ometu naš zajednički rad na zajedničkom razvoju i napretku. Zato mi iskreno želim punu bratstva jednakost i ravnopravnost svih plemena i svih vjera, želimo punu nacionalnu slobodu, jer smo svjesni, da čemo samo na taj način osigurati naše aslove bolji i sretniji budućnost.

To nam je tim prije i tim lakše postići, kad smo u sretnom položaju, da nas predvodi i moćnom rukom upravlja naša narodna slava dinastija Karađorđevića, koja je najbudniji čuvar naše slobode i najveći pobornik sreće i napretka. Zato mi iskreno želim izrovanja naša naroda samostalnost. To je također čvrsti stofer, na koji sigurno oslonjen, grade naš narod svojoj moći i veličini. Zato sa oči svih nas u prije sada u drugom nam mlađanov vlada, sve naše nade i sva naša uzdanja vijeaju se oko ovog Ovdješnjeg slavnog Mu pedaka. Stoga sam presrećan, što mogu i ovom svečanom prigodim podignuti prvu čašu u zdravlje, dug i sretni život Njegova Velikanstva Kralja Petra II. (Borno klanice: Živio Njegov Velikanstvo Kralj Petar II. Živio Njegovu Kraljevstvo Vlasnošću Knez Namjenika Pavle. Živio Kraljevski Domt).

I Sarajlije su pohitale, gospodine predsjedniče, da pozdrave i Vaš finansijski i privredni program, čije ostvarivanje Vi sada u djelo primenjujete. Pozdraviti smo ga tim radošću, što smo potpuno uvjereni, da će se mjere, predviđene za sanaciju našega privrednog života, protegnuti i na naš grad i njegova okolina. I naš kraj je zahvalno valj privredne destrukcije, pa i njemu treba hitne pomoći. Narodu moramo istaći, da se kroz mlađne godine nije posvećivala onolika pažnja našem gradu Sarajevu, koja on u svakom pogledu zaslužuje.

Bosna je neosporno najbogatiji kraj naše države rudama i šumama, Koristimo i opravda se i to, da se u centru ovog prirodno bogata nalaze i odnose visoke škole, rudarski i šumarski fakulteti.

Opšti privredni a u jednakoj mjeri i drugi državljanli interesi, a k tome prosu. riet Bosna i Hercegovine traže, da se prestonica vije harmonisan ovim sa Jadranskim morem preko Sarajeva. Toj velikoj potrebi nije do danas obračuna zaslužena pažnja.

Veoma jak razdori traži i izgrađuju puta od Sarajeva preko Kladrina i Tuzle kao vjere sa plodnom Posavinom.

Postavljeno je pitanje održavanja teške željezne industrije u našoj državi. Nema sumnje, da u tom pogledu dolazi u obzir u prvom redu neposredna okolina Sarajeva, u čijoj se blizini nalaze apcietni i željezni rudokopi ogromnih kapaciteta.

Gradani grada Sarajeva su mnogo zahvalni Kraljevskoj vladi koja je donijela odluku, da se u Sarajevu osnuje šariatsko-pravni fakultet. Ja koristim ovu priliku, da gospodinu predsjedniku Kr. vlade i gospodi ministrima iskreno zahvalim, da su izdvojili sredstva jednog pravnog fakulteta bilo udovoljeno nam davnim potrebama i željama građana ovog grada i ovih krajeva.

Mi se gospodine predsjednike sa puno vjere uzdamo u Vašu odlučnu volju, da ćete i u ovom pogledu učiniti sve, da se propisano nadoknadi, čime ćete složnu harmoniju i zahvalnost svijlu naš.

Vjerujemo, da će i ostala gospoda kraljevskih ministri u svojim resorima svratiti pažnju na naše opravdane potrebe. Vjerujemo naročito, da će gospodine ministri Sarajlije, kojima su potrebe Sarajeva u tačnije poznate, izložiti iste gospodine predsjedniku vladi i svojim ministarstvom kolegama, te da će upotrebiti svaku priliku, da i u ovom pravu svoja rada zadovolje naše sugrađane.

U to ime čast mi je podignuti ovu čašu u zdravlje gospodina predsjednika Kraljevske vlade i gospode kraljevskih ministara i kličem: Živio predsjednik Kraljevske vlade gospodin Dr. Milan Stojadinović! Živio kraljevskih ministara! Postoje mlađanli uzroci je riječ g. dr. Stojadinović, koji je rekao da je oblika Sandžak Črnj Goru i Hercegovinu i da je svakud nešto donio, nekim most i drumove, nekim govornice puteve i gimnazije, a što je donio Sarajevu?

Šta bi vama mogao da donesem ovdje? Vi imate, našeg predsjednika, kao i svi mnoge potrebe i želje, ali jedna želja i ono što bi najradije želio da dočezem to bi bilo jedna potpuna sloaga, jedno potpuno bratstvo Sarajlija i potpuna sloaga, potpuno bratstvo pravoslavnih, muslimana i katolika (burno odobravanje i povići: tako je!). Ja bih želio da donesem to ovdje ne samo radi vasa nego radi cijele zemlje širem Jugoslavije (burno odobravanje). Vi ste ljepo rekli da je Sarajevu jedna mala gospodstva u ministarstvu i da se plemena suslija i vjere miješaju i svakako imaju oči što drugi događaji u zemlji kamo dolje u Sarajevu tako je i obrnuto može i Sarajevu da prednjači pri-

mjerom cijeloj zemlji. Mi smo imali tu vjersku sloaga i trepavost pa smo imali i tendenciju da se ovdje što su bile u posljednje vrijeme. Medutim, bila je i ona naša ljudi, koji su na svakom koraku svakoga dana i više puta preko dana bili u prsu i govori! „Mi smo za državu i narodno jedinstvo. Ali i integrirani Jugoslaveni koji su to vakoga daju dovoljno vjeru. Medutim, bila je i ona vrijeme razdvoje ovdje u Bosni pravoslavne i muslimane, koji su decenijama lišli zajedno.

Vidjeti ste kako su ti integrirani Jugoslaveni od kojih ste jednu grupu pporjedila, parodon, poboraca (burni smijeh) imali ovdje u Sarajevu. Vidjeti ste kako su oni shvatili državnu politiku, kako sa oni shvatili državno jedinstvo i narodno. Oni su razdvojili ono što je decenijama bilo spojeno i lišli zajedno i razdilo ruku pod ruku.

Mo prijatelji, vi odlični sugrađanin ministar g. dr. Spaho (burni povići: Živio Spaho!) i ja, mi smo učinili jedan korak da bar na jednoj strani ne bude vjerske ideje u nazad. Mi smo stvorili nešto što nije nasivin dovršeno, što bi željelo, g. Spaho? Da bude još šire, da obuhvati i trećega brata u kolo, ali za sada ovo je početak. Mi smo učinili nešto što muslimani i pravoslavci u Bosni otad i za uvijek idu ruku pod ruku, da aspravre jednu sloaga, koju nisu i nikada više razdvojili ne može. (Tako je! povići. Burno odobravanje i pjeskanje). Ja bih želio da se ova sloaga proširi i na drugu braću i na one, koji nisu u ovome kolu za sada. Namo, kao se nisu samo privremeno sa nama, a vjerujemo da kada budemo to postigli sa drugom braćom u ovoj državi — ova krupnija misao — ne osnove što je planirala i rećino ovo pitanje na dovršenje zgrade grada, koj sam vidio pri ulasku u Sarajevu koje ovi integrirani Jugoslaveni koji nisu uspjeli da dovrše lako su se već pod krovom odavno, već ono što je pravu općinu sporenu, jer ovo nećmo služiti jedinstvu to je sigurno nemalna grupa Beograd—Sarajevu, pa i to integrirani Jugoslaveni nisu uspjeli da izvedu.

Kada budemo sproveli ovu našu narodnu misao, koja ova naša ova grupa ekonomsko i finansijska pitanja povoljnije da riješimo. Kada je u staro doba jedan francuski kralj pitao svoja ministara finansijsa, zašto su finansijske rade, zašto ekonomija ne ide, oni su rekli: „Velikanstvo, dajte mi dobru politiku i onda će doći dobra ekonomija i dobre finansijske. Mi se miramo da potrudimo da imamo u našoj zemlji dobru politiku, a dobra je ona, koja se osniva na narodu i radu za narod. Na toj dobroj politici mislim, da čemo doći do dobrih ekonomskih, finansijskih i finansijska pitanja pa i ova, koja je predsjednik vaše općine ovdje malo prije iznio.

Sa tom željom za tu sloaga, za taj sporazum, za taj narodni opći sporazum, izdajem u zdravlje i kličem vama žititi!

GOVOR G. DRAGISE CVETKOVIĆA.

Narodni poslanik i bivši ministar g. Dragisa Cvetković govori o uticima s jedne na triinastu politiku predsjednika vlade, o dočecima i dočecima sa vjerskim i političkim, a to je politički i vjerski odjeljak, vjera i nada u ljepšu i bolju budućnost.

Govori zatim o politici sporazuma pa kaže:

„Mi smo imali prijelaz, prolazak kroz razne krajeve naše zemlje gdje su pširštena vasa plemenit i sve naše vjerskopovijesti, da utvrdimo toleranciju, koja dotle nije vladala. Mi smo imali prijelazke da vidimo da ruku pod ruku učestvoju u dočecima brata Muslimani i Srbi, čimko kakvo dočecima i dočecima i našem jedinstvu. I mogu vam reći da se svi problemi, narodni problemi u Bosni i Hercegovini, sanatoje u jednoj politici, a to je u sporazumu i zajedničkom životu brata Srba i muslimana.

GOVOR MINISTRA G. DRA SPAHE.

Nakon kratkog uvoda, ministar gosp. dr. Spaho nastavlja:

„Ima samo jedan put koji može dovesti do dobre politike i dobrog brataskog sporazuma u ovoj našoj državi i prostornoj zemlji — to je Jugoslavija, to je puna sloboda, puna ravnopravnost i puna jednakost građana. Kada se svi građani ove zemlje bez razlike kako se oni zvali i koju vjeru razlikovali, budu u istini općili ravnopravni, jednaki i slobodni

FOČO I DRUGOVI

veletrgovina manufakturne, pomodne i galanterijske robe namalo i veliko

SARAJEVO

Dolagina ul. 3

Saračić ulica 31

Telefon broj 28

građani ove zemlje, onda i ni malo ne sumnjaju da će se skiniti sa dnevnoga reda, da ona teže putu koja kao i go-dinama. Samo u stobori, ravnopravnosti i punoj jednakosti građana može se voditi dobra državna politika i mi ćemo samo tim putem u buduću ostvariti jedan bratstva sporazum sa mlađom braćom Hevralima (burno odobravanje) i mi ćemo u njima našu oduševljenu prijatelje ove zemlje, ja nikada nisam sumnjao, da ćemo, izaći tim putem, doći do onoga ci-lja, za kojim ova vlada ide i za kojim su ranije vladali šie. Osim putem nasilja i bratstva sporazuma, ravnopravnosti i jednakosti građana, kojim se bilo pokušalo postići jednako, osim putem, do toga se ci-lja nikada nije moglo doći. Iskustvo za ovih nekoliko godina najbolje je dokazalo da takva politika ne vodi brataskom sporazumu nego razdoru i neslogi u ovoj zemlji.

Gospodin predsjednik vlade, naš vrhu-ženi gospodin dr. Stojadinović pošao je drugim putem. Ja sam uvjeren da će, vraćajući narodu ono, što je njegovo sloboda i ravnopravnost, doći do cilja, ali ne pošto. Tim putem ćemo doći jedini dobru politiku u ovoj zemlji. Ta je, dakle, ravnopravnost i puna sloboda treba da se osjeti na svima poljima dr-žavne djelatnosti. Narodu treba da dođe do svoje izražaja bez oslanjanja na one koji su slobodu putu na- i, nemore tra-žiti saradnju onih koji su to juče poma-gali jedan od najstrašnijih režima u o-voj zemlji. Ja iskreno želim da u ovoj zemlji zavlada puna sloboda, jednakost i ravnopravnost svih građana, da svaki osjeti da je ravnopravan sin ove zemlje. Ja sam uvjeren, da će tim putem doći do pravog sporazuma u proširenoj Ju-goslaviji, pa vas molim, da Kraljevstvu vlada u tim njezinim naporima pomogne.

GOVOR MINISTRA G. Dra, KALUĐER-CICA.

Gospode i gospodo, ova posjeta gosp. predsjednika ministarskog savjeta i dila-nova kraljevske vlade ima svoj naročiti značaj. Jer, Sarajevo u unutrašnjoj po-litici ima da igra naročitu ulogu. Sava-rem, koji leži na granici između hrvat-ske, katoličanstva i pravoslavlja, islama i kršćanstva, ipak leži u srcu Jugo-slavije. A ako pravilno izvršimo svoj za-datak ono će i politički doći u srcu Ju-goslavije. Iz Sarajeva 1914. godine gra-đani su prvo izmislili nacionalnog oslo-bodjenja u 1935. godine, a onda su gra-đani bratskog sporazuma i stvarnog na-cionalnog ujedinjenja. Vaš dolarak neka bude prvi vijesnik toga novog doba koje ima da dođe. Sarajevo u kome se sreću dva tri plemena i sve tri vjere treba pre-misliti i razmisliti. U ovom doba puna plemena i vjerna, jer ova država ne mo-že napredovati ako neće steći povjerenja

Džemila Hanumica Zekić:

Kratka sreća

(Novela "Islamskog Glasa").

Jednog proljetnog predvečerje sreće-še se njihovi pogledi. U predvečerje ta-koš na periferiji grada skupilo se mnogo mladine. Bilo je veliki tefe-rod Švirka i pjesma orila se na sve strane. Lejla, držeći djevojčice od osamnaest godina, sjedila je na ma-lom bratstvu, a oko nje stajali su drugarici i ravnodušno, s urođenim smije-skom na usnama promatrale pristat-ke. Najednput je ustala, grudi su joj vrdale, a sro počelo na maho-ve udavati, jer je među mnoštvom sućevu opazila momče krasno kao sućev, a trak iz njegovih očiju i neko slatko uzbuđenje. Rumen joj je bio bla-ženo gleda i da se smiješi. I zalata oho-je je bilo lijepo. Ona je bila vitka kao palma, veliki plavih očiju, u ko-joj se odražavala duhovitost i inte-lijentnost. A lice zadržalo je ruznenu, koje se utjecajom kao draga kama-rije pod utjecajem sunca. On je bio atasti i visok, dubokih, svjetlih, crnih očiju, umine fiziionije i dovojen-estvenog držanja. Najviše ga je kras-ilo njegovim držanjem, jer ga je lijepo nosio i male ruke nisu se nikad od njega i njegovim licu neku neobičnu ljepo- i draž. Po svemu se moglo vidjeti da je to momče, mladi bez iz ugledne i slavne porodice.

Islam osvaja svijet

KATOLIKCI 'SVOUVENEĆE' O NOVOM ZAMAHU ISLAMA — SIRE-
NJE ISLAMA JE DALEKO NADMAŠILO KRŠĆANSTVO — JAPAN U
SAVEZU S ISLAMO.

Organ priština ministra dra Koruš-
ca, koji u politici zastupaju strogo
katolički vjerski nazor, počeo se dr.
Korušec našao u uskoj političkoj sad-
raži sa muslimanima i našim pred-
stavnikom dr. Mehmedom Spahom,
posvećuje uvodni članak novom po-
kretu Islama.

U članak se najprije konstatuje da
svjetski katolički prividno slomio moć
islamske države, ali u stvari je to bi-
la država, nestala je halifata, a sve
arapske države su ovime o evrop-
skim vjerskim. U samoj Turčkoj je
vjera rastavljena od države, a inte-
lijentnost je prihvatila racionalizam,
kao da islam nema upliva na javni
život. Uprkos tih katastrofi islam
u svojoj jezgri nije porazio. Svijet
islamske solidarnosti danas je jača
nego prije rata.

Danas islam razvika veliku misli-
sku djelatnost, kakva se ne bilježi od
poreza Turaka pod Bečom 1683. Na-
stalo je novo islamsko mišljenje, koje
ima više uspjeha nego katoličanstvo.
Svake godine u Africi islam dobiva
deset puta više pristasa nego kato-
licizam. Islamski propovjednici putuju
kao trgovci po Africi. Katolički mi-
slanari pričaju, da su islamski kato-
ličisti mnogo protivili u širenju nau-
ke moglog katolički obraćenici. Svak-
dnevno islam je odgojen kao pro-

pagandista. U zapadnoj Africi imade
danas 12 milijuna muslimana, a samo
milion katolika. Engleske kolonije
Nigerije ima od 18 milijuna stanov-
nika preko 8 milijuna muslimana. U
velikim pokrajinama Ulo di Oro i
Fernando Poo od 48 milijuna stanov-
nika preko trećine su muslimani. Broj
muslimana stalno raste. U cijeloj Af-
rici ima otprilike preko 81 posto mu-
sulinama a samo 21 po posto katolika.

Islam je i u ostalim dijelovima svje-
ta u velikom napretku, bilo zbog
misionarstva, bilo radi primodnog pre-
staza muslimanskog stanovništva. U
Palestini broj muslimana raste godiš-
nje za 20.000 duša, a kršćani i jev-
reja jedva za polovinu toga broja. U
Kini je otvoreno i otvoreno katolički
kao odgoja misionara islama. U
Kini postoji oko 200 muslimanskih
škola. Islam je prodro i u Japan Ku-
ran je već izdan na japanskom jeziku,
islam je priznat kao slobodna vjera. 80
posto stanovnika Azije danas su
muslimani. Idući panislamski kon-
gres bio je u Tokiu.

Katolika ima u Aziji 17 posto. Is-
lam ima danas 250 milijuna vjernika
i a punom parom se ubraja u svjet-
ski religiji.

Njegovo oduševljeno širenje najvi-
še ugrožava katoličke misije. To se

**„ISLAMSKI GLAS“ moći će uredno izlaziti,
ako njegovi čitaoci budu uredno plaćali pretplatu.
Zato pošaljite odmah pretplatu za lis.**

i ljubavi naše hrvatske i uopće naše bra-
će svih plemena i svih vjera da se mu-
slomano povjerenje i ljubavi može u o-
čuvstih kod građana ove države svijet i
u svijetu da je ljubav šira i hrva-
zavala i nerazdvojni su vezovi. To nam
diktuje zdrav razum i zato moramo pri-
hvatiti jedinstvo, jer drugog puta nema-
mo. Ili ćemo u zajednici živjeti i napre-
dovali ćemo bratiskim razumom da kr-
vimo i da se međusobno isprobjavlj-

Gospodine predsjedničke ministarskog
savjeta vaš zadatak je tefak ali sjeme,
koje ste posijali mora uredno dobiti
plodovima. Sarajevo je radi toga nam-
ijenjeno i jedna posebna, naročita uloga,
da bude mjesto koje će vezivati sve tri
interese i da se oni spoje u jednu.
Tada će Sarajevo biti kama-temelj za

preporadi i napredak Jugoslavije. Ništa
na ovom svijetu nije vječno ni besmrtno
pa je drzim da i nesloga među Hrvatima
i Srbima ne može biti vječna i besmrtna.
Promjeni koje je donio g. predsjednik
Stojadinović a koja znači da se samo po-
litiku promjena, nego i moralna prome-
na mora da stigne i promjena u hrvat-
skom stavu prema ovoj državi. — Na
mjesto gloganja i pasivne rezistencije
mora da zavlada razum i zajednica in-
teresa. Je stoga pozdravljam gospodina
predsjednika vlade kao nosioca bratске
solidarnosti i neimara našeg općeg un-
utrašnjeg mira. Sijedi sjeme sporazuma u
Sarajevu, vi ćete, gospodine predsjedni-
ke ubrzo poželjeti unutrašnji mir u cijeloj
zemlji i zato vam kličem: živjeli i do-
bro nam došli!

Do mjesec dana iza njegova odlaka,
ona se tako razbilo. Letao je u vruci.
Roditelji su bili vrlo zabrinu-
ti i uložili su sve što su mogli sa-
mo da im draga jedinica ozdravi. Ali
sav trud bio je uzaludan, jer bolest
nije popustila. Lejla je mrsala i ala-
bi, a bolest je iz dana u dan bivala
sve teža.

Rešao je stisao u vlogar. Ni u
kim se nije družio. Najbolje je bilo
sam, jer je jedino tada mogao slo-
bодно razmišljati o svojoj ljubavi.
Lejla je pitala nekoliko puta, ali od-
govor nije dolazio. On je izgubio sva-
nu, a misliti da ga je draga za-
boravila.

Jednog toplog i vedrog dana, on je
sjedio u parku i u svojoj Kroz zelenu
granje padali su sunčani traci i zla-
tili njegovu bijelu crnu kosu. Nalo-
njen na klupu, kraj otvorene knjige,
je i sanjario. Naejao je da razum-
ije ono što što čita, i da si dijeli je-
dino misao, ali nije mogao. On je u
mislima bio u svojoj otadžbini, u
dolina, na mekom kraju svoje otadž-
bine. Svud oko njega zvala je

najbolje može prosuditi po kom, da se
vrijedno rješka obraćenja i islama na ka-
toličanstvo uspioš od svih napora kato-
ličkih misionara. Svaki musliman tra-
ži vjeruje da je koran Božje objava.
Sve što je u suprotnosti s Kuranom
smatra naprijed za krivotvorenje.
Za islamom stoje stoljetna tradicija,
a to je na orijentu ono, koja se ne da-
je svladati. Islam je religija koja je
lakše pristupačna primitivcima od kr-
šćanstva.

Musliman u pravom smislu riječi
ne pozna isteraj. Apolitičizam
pojam Boga kao što ga propovijeda
islam, ne daje se združiti s misterij-
nim, musliman osim toga smatra
bibliju potrošenom Kurana, kao ne-
ki prehodni stup, Ujveren je da je
dozlažak Muhammeda nagovijest
ve u bibliji iđ. Osim toga islam
stavlja manje zahtjeve na vjernika,
nego katolicizam. Ipak se katolički
misionari trude i među islamskim
vjernicima, gleda da vrijeme za vel-
ke uspjeha i da nije došlo.

Prodiranje islama nije samo vjers-
kog značenja. Islam je nerazdvojni
vezan s arapskom kulturom i mišlje
na svjetsku vladavinu halifata. A
rapska kultura je suprotna evropskoj
i tada kršćanstvu. — Gdje zavlada
obraćenje arapskom mišljenju, arap-
ski jezik, arapska kultura. Halifat
je ukinut, ali vođi muslimani ne
prestaju da traže, da se islam orga-
nizuje u federalnu državu zajednicu.
Taj zahtjev je osobito opasan za ev-
ropske kolonijalne vevlasti. Islam
hoće da ostane nosilac pobune protiv
biće rase.

Islam je u tom naša moćnog sa-
vjetnika u Japanu, koji nam je do-
daje upliv na islamskim narodima.
— Japan je u tjesnim vezama a Af-
ganistanom, Arabistanom, Irakom i
Turskom a sada i sa Abešinijom, gdje
ima mnogo muslimana. Govori se o
obnavljanju halifata uz pomoć Japo-
na. Sada se razgovara o zajednici
islamske narode za udruživanje sa-
pod vodstvom Japana. Panazijski sa-
vez, sa sjedištem u Tokiju, nosilac je
te misli. Evropa treba da postane
svjesna te situacije. Ako islam posta-
ne odlučujući svjetska sila u politič-
kom pogledu, onda će doći i do
položaja kao od 8—17 stoljeća.

„ZMA“

Stovariše i radiona muških i ženskih
cipela najnovijih modela specijalno
ženskih nevjerovatno laganih cipela.
Kralja Petra 27. (pro puta nove
Srpске crkve.)

tišina i mir. Cijelom alejama žurno
su prolazili ljudi, ali Lejla nije ni-
kada vidio, već se zadubio u svoje ideale,
i akolopnih očiju proživljavaju proš-
ne dane arefe. Iz slatkih snova pre-
budio ga je glas školske kolege, ko-
ji mu je donio pismo iz zavičaja. On
ga je privratio, brzo otvorio i sav
sadržaj pročitao. Ono mu je bilo kao
rijetkim lica mu je došlo iras tu-
ga, a suze navrle na mu. Pismo nije bilo
od odabranice njegova srea, već od
jednog prijatelja, koji mu je javljao
da je Lejla na umoru. Škričan od be-
la on se jedva podigao i pošlo da
u svoju sobu. Tada je došla i njegova
kiceala. Bzao se opremio i kazujući
nikome kući ide. Tajno je napustio
vlogar i uputio se milom zavičaju.
Putovanje željeznicom oduljilo mu
se kao nikada prije. U duboku noć
stigao je roditeljskoj kući. Majka se
vremeno odvojila od njega, ali Lejla
se, ali ipak nije stigao prigravit
već ga dočekala a onom ljubav i
radošću, a kojim majka dočekuje si-
na, koji provodi svoj život u tuđini,
nego u rodnom domu. Pošto se upitao
za zdravlje i oslalo a majkom i ku-
ćanima, pošto se dobro ispricao, Le-
jla je rekao, da mu je pismo od ma-
niri postalo, pošto je bio umoran
od puta. Majka, koja je avoga sin
veoma volila, ustala je odmah i pri-
dala sve što mu treba. Zatim se po-
vratio opet, uzela ga za ruku, odve-
la u sobu i priključivši vršiti čisla na
njegovo čelo i njegovo čelo.

